

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-כל הגט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
המביא גט, והניחו זקן או חולה - נותן לה בחזקת שהוא קיים.												■	כת.
בת ישראל הנשואה לכהן, והלך בעלה למדינת הים - אוכלת בתרומה בחזקת שהוא קיים.												■	כת.
השולח חטאתו ממדינת הים - מקריבין אותה בחזקת שהוא קיים.												■	כת.
לא שנו אלא זקן שלא הגיע לגבורות, וחולה, שרוב חולים לחיים, אבל זקן שהגיע לגבורות, וגוסס, שרוב גוססין למיתה - לא.	רבא:											◇	כת.
המביא גט והניחו זקן, אפי' בן מאה שנה - נותן לה בחזקת שהוא קיים	איתיביה אביי:											⚡	כת.
תיובתא.												◇	כת.
ואי בעית אימא: כיון דאיפליג - איפליג.												!	כת.
המביא גט, והניחו זקן או חולה - נותן לה בחזקת שהוא קיים	רמי ליה אביי לרבה, תנן:											⚡	כת.
הרי זה גיטך שעה אחת קודם למיתתו - אסורה לאכול בתרומה מיד	ורמינהו:											⚡	כת.
תרומה אגישין קא רמית? תרומה אפשר, גט לא אפשר.	א"ל: [רבה]											!	כת.
ורמי תרומה אתרומה												⚡	כת.
בת ישראל הנשואה לכהן, והלך בעלה למדינת הים - אוכלת בתרומה בחזקת שהוא קיים	תנן:											⚡	כת.
הרי זה גיטך שעה אחת קודם מיתתו - אסורה לאכול בתרומה מיד	ורמינהו:											⚡	כת.
שאני התם, שהרי אסרה עליו שעה אחת קודם מיתתו.	רב אדא בריה דרב יצחק:											!	כת.
ממאי דאיהו מיית ברישא? דלמא איהו מייתא ברישא	מתקיף לה רב פפא:											⚡	כת.
לא קשיא: הא רבי מאיר דלא חייש למיתה, הא רבי יהודה דחייש למיתה	אלא אמר אביי:											!	כת.
הלוקח יין מבין הכותים, אומר: שני לוגין שאני עתיד להפריש הרי הן תרומה, עשרה מעשר ראשון, תשעה מעשר שני, ומיחל ושותה מיד, דברי רבי מאיר	דתנן: [רבי מאיר]											⚡	כת.
אוסרין.	רבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון:											⚡	כת.
שמא מת לא חיישינן, שמא ימות חיישינן.	רבא:											!	כת.
והא נוד דכשמא ימות הוא, ופליגי?	רב אדא בר מתנה לרבא:											⚡	כת.
שאני נוד, דאפשר דמסר ליה לשומר.	רב יהודה מדסקרתא:											!	כת.
ערביך ערבא צריך	מתקיף לה רב משרשיא:											⚡	כת.
שמא מת לא חיישינן, שמא ימות תנאי היא.	אלא אמר רבא:											!	כת.
השולח חטאתו ממדינת הים וכו'.												■	כת.
והא בעינא סמיכה												⚡	כת.
בקרבן נשים.	רב יוסף:											!	כת.
בחטאת העוף.	רב פפא:											!	כת.
וצריכא דאי אשמועינן גט, משום דלא אפשר, אבל תרומה דאפשר - אימא לא ואי אשמועינן תרומה, דזמנין דלא אפשר, אבל חטאת העוף - מספיקא לא ליעול חולין לעזרה, צריכא.												■	כת.
על עיר שהקיפה כרקום, ועל הספינה המוטרתת בים, ועל היוצא לידון - שהן בחזקת קיימין. אבל עיר שכבשה כרקום, וספינה שאבדה בים, והיוצא ליהרג - נותנין עליהן חומרי חיים וחומרי מתיים, בת ישראל לכהן ובת כהן לישראל - לא תאכל בתרומה.	שלשה דברים אמר רבי אלעזר בן פרטא לפני חכמים וקיימו את דבריו:											■	כת.
לא שנו אלא בב"ד של ישראל, אבל בב"ד של עובדי כוכבים, כיון דגמיר ליה דינא לקטלא - מיקטל קטלי ליה.	רב יוסף:											⚡	כת.
בית דין של עובדי כוכבים נמי, דמקבלי שוחדא	אמר ליה אביי:											⚡	כת.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

גיטין-כל הגט	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מאן דאמר											
כי שקלי - מקמי - דלחתום פורסי שנמג, לבתר דמיחתם פורסי שנמג לא שקלי.	אמר ליה: [רב יוסף]											כת:
כל מקום שיעמדו שנים ויאמרו מעידין אנו את איש פלוני שנגמר דינו בבית דינו של פלוני, ופלוני ופלוני עדיו - הרי זה יהרג	מיתבי:											כת:
דלמא בורח שאני.												כת:
שמע מב"ד של ישראל שהיו אומרים איש פלוני מת איש פלוני נהרג - ישיאו את אשתו, מקומנטריסין של עובדי כוכבים איש פלוני מת איש פלוני נהרג - אל ישיאו את אשתו	ת"ש:											כת:
מאי מת, ומאי נהרג?												כת:
אילימא מת - מת ממש, ונהרג - נהרג ממש												כת:
דכוותיה גבי עובדי כוכבים אמאי אל ישיאו את אשתו? הא קיימא לן, דכל מסיח לפי תומו הימוני, מהימני ליה												כת:
אלא לאו מת - יוצא למות, נהרג - יוצא ליהרג												כת:
בב"ד ישראל ישיאו את אשתן	וקתני:											כת:
לעולם מת ממש, ונהרג ממש, ודקאמרת: דכוותיה גבי עובדי כוכבים אמאי לא? והא קי"ל דכל מסיח לפי תומו הימוני מהימני ה"מ במילתא דלא שייכי בה, אבל במילתא דשייכי בה עבדי לאחזוקי שיקרייהו.												כת:
ל"ש אלא בב"ד של עובדי כוכבים, אבל בב"ד של ישראל, כיון דנפק ליה דינא לקטלא - קטלי ליה.	א"ד, א"ר יוסף:											כת:
ב"ד של ישראל נמי אפשר דחזו ליה זכותא	אמר ליה אביי:											כת:
כי חזו ליה זכותא - מקמי דליגמר דינא, בתר גמר דינא תו לא חזו ליה זכותא.												כת:
לימא מסייעא ליה.												כת:
כ"מ כל מקום שיעמדו שנים ויאמרו מעידים אנו את איש פלוני שנגמר דינו בבית דינו של פלוני, ופלוני ופלוני עדיו - ה"ז יהרג	[תניא]											כת:
דלמא בורח שאני.												כת:
שמע מב"ד של ישראל שהיו אומרים איש פלוני מת איש פלוני נהרג - ישיאו את אשתו, מקומנטריסין של עובדי כוכבים איש פלוני מת איש פלוני נהרג - אל ישיאו את אשתו	ת"ש:											כת:
מאי מת ומאי נהרג?												כת:
אילימא מת ממש, ונהרג ממש												כת:
דכוותיה גבי עובדי כוכבים אמאי אל ישיאו את אשתו? הא קי"ל, כל מסיח לפי תומו הימוני מהימני ליה												כת:
אלא לאו מת - יוצא למות, ונהרג - יוצא ליהרג												כת:
בב"ד של ישראל ישיאו את אשתן	וקתני:											כת:
לעולם מת ממש, ונהרג ממש												כת:
דכוותיה גבי עובדי כוכבים אמאי לא? והא קי"ל דכל מסיח לפי תומו הימוני מהימני												כת:
הני מילי במילתא דלא שייכי בה, אבל במילתא דשייכי בה, עבדי לאחזוקי שיקרייהו.												כת:
המביא גט בא"י וחלה - הרי זה משלחו ביד אחר, ואם אמר לו טול לי הימנה חפץ פלוני - לא ישלחנו ביד אחר, שאין רצונו שיהא פקדונו ביד אחר.												כת:
חלה תנן.	רב כהנא:											כת:
פשיטא, חלה קתני												כת:
מהו דתימא ה"ה אע"ג דלא חלה, והאי דקתני חלה - אורחא דמילתא קתני, קמ"ל.												כת:
היכי דמי?												כת:
אי דא"ל הולך												כת:

<p>מזמרה-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראיה-proof</p>	<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>
<p>מזמרה-key:</p>	

Talmud Navigator

גיטין-כל הגט	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מע"ג דלא חלה נמי												כט.
ואי דא"ל את הולך												כט.
אפי' חלה נמי לא												כט.
ואי רשב"ג												כט.
אפילו חלה נמי לא												כט.
הולך גט זה לאשתי - ה"ז משלחו ביד אחר, את הולך גט זה לאשתי - הרי זה לא ישלחנו ביד אחר	דתניא: [ת"ק]											כט.
בין כך ובין כך אין השליח עושה שליח	רשב"ג:											כט.
איבעית אימא: הולך, והוא דחלה												כט.
ואי בעית אימא: את הולך, וחלה שאני												כט.
ואי בעית אימא: רשב"ג היא, וחלה שאני.												כט.
המביא גט בא"י וחלה - הרי זה משלחו ביד אחר	תנן:											כט.
אמר לשנים תנו גט לאשתי, או לשלשה כתבו גט ותנו לאשתי - הרי אלו יכתבו ויתנו	ורמינהו:											כט.
אינהו אין, אבל שליח לא												כט.
התם טעמא מאי - משום ביוון דבעל, הכא בעל לא קפיד.	אביי:											כט.
משום דמילי נינהו, ומילי לא מימסרן לשליח.	רבא:											כט.
מאי בינייהו?												כט.
איכא בינייהו: שליח מתנה												כט.
ובפלוגתא דרב ושמואל												כט.
מתנה אינה כגט	רב:											כט.
מתנה הרי היא כגט.	שמואל:											כט.
ואם אמר לו טול לי הימנה חפץ פלוני.												כט.
כאן שנה רבי: אין השואל רשאי להשאיל, ואין השוכר רשאי להשכיר.	ריש לקיש:											כט.
זו אפילו תינקות של בית רבן יודעים אותה, אלא זימנין דגיטא נמי לא הוי, דנעשה כמי שאמר לו אל תגרשה אלא בבית וגירשה בעלייה אל תגרשה אלא בימין וגירשה בשמאל.	אמר לו רבי יוחנן:											כט.
דכולי עלמא, היכא דנפקא לאפיה ויהבה ליה חפץ והדר שקלה מיניה גיטא - כולי עלמא לא פליגי דגיטא גיטא מעליא הוי												כט.
כי פליגי - היכא דא"ל שקול מינה חפץ והדר הב לה גיטא, ואזל איהו ויהיב לה גיטא והדר שקל מינה חפץ:												כט.
פוסל בו וכ"ש בשלוחו	רבי יוחנן:											כט:
מכשיר בשלוחו וכ"ש בו.	ריש לקיש:											כט:
המביא גט ממדינת הים וחלה - עושה שליח בב"ד ומשלחו, ואומר לפנייהם בפני נכתב ובפני נתתם ואין שליח אחרון צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נתתם, אלא אומר שליח ב"ד אני.												כט:
שליח דשליח משוי שליח או לא?	רבנן לאבימי בריה דר' אבהו, בעי מיניה מרבי אבהו:											כט:
הא לא תיבעי לכו, מדקתני אין השליח האחרון, מכלל דמשוי שליח, אלא כי תיבעי לכו - כי משוי שליח בב"ד או אפילו שלא בב"ד?	אמר להו: [אבימי]											כט:
הא לא מבעיא לן, מדקתני: אלא אומר שליח ב"ד אני.	אמרו ליה: [רבנן]											כט:

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
--	--

גיטין-כל הגט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שליח דשליח כי משוי שליח, בב"ד או שלא בב"ד?	רב נחמן בר יצחק מתני הכי: אמרו ליה רבנן לאבימי בריה דר' אבהו, בעי מיניה מר' אבהו:											◊	כט:
ותיבעי לכו אי משוי שליח בעלמא	אמר להו: [אבימי]											◊	כט:
הא לא קא מיבעיא לן, דתנן אין השליח האחרון, מכלל דשליח משוי שליח, אלא כי קא מיבעיא לן - בב"ד או שלא בבית דין?	אמרו ליה: [רבנן]											◊	כט:
הא נמי לא תיבעי לכו, דקתני: אלא אומר שליח ב"ד אני.	אמר להו: [אבימי]											◊	כט:
שליח בא"י עושה כמה שלוחין.	רבה:											◊	כט:
אם מת ראשון - בטלו כולן.	רב אשי:											◊	כט:
הא דאבא דקטנותא היא, אילו מת בעל מידי מששא אית בהו? כולהו מכח מאן קאתו? מכח, דבעל קאתו, איתיה לבעל איתנהו לכולהו, ליתיה לבעל ליתנהו לכולהו.	מר בר רב אשי:											◊	כט:
ההוא גברא דשדר לה גיטא לדביתהו, אמר שליח: לא ידענא לה, אמר ליה: זיל יהביה לאבא בר מניומי, דאיהו ידע לה, וליזיל וליתביה ניהלה.												◊	כט:
אתא ולא אשכח לאבא בר מניומי, אשכחיה לרבי אבהו ורבי חנינא בר פפא ור' יצחק נפחא ויתבי רב ספרא גבייהו												◊	כט:
מסור מילך קמי דידן, דכי ייתי אבא בר מניומי ניתביניה ליה, וליזיל וליתביניה לה.	אמרו ליה: [רבי אבהו ורבי חנינא בר פפא ור' יצחק נפחא]											◊	כט:
והא שליח שלא ניתן לגירושין הוא	אמר להו רב ספרא:											◊	כט:
איכסופו.												◊	כט:
קפחינהו רב ספרא לתלתא רבנן סמוכי.	רבא:											◊	כט:
במאי קפחינהו? מי קאמר ליה אבא בר מניומי ולא את?	רב אשי:											◊	כט:
קפחינהו רב ספרא לתלתא רבנן סמוכי בטעותא.	איכא דאמרי, אמר רבא:											◊	כט:
מאי טעותא? מאי קא אמר ליה? אבא בר מניומי ולא את.	רב אשי:											◊	כט:
ההוא גברא דשדר לה גיטא לדביתהו, א"ל לשליח: לא תיתביה ניהלה עד תלתין יומין. אתניס בגו תלתין יומין, אתא לקמיה דרבא												◊	כט:
חלה טעמא מאי? משום דאנוס, האי נמי אנוס הוא, אמר ליה: מסור מילך קמי דידן, דלבתר תלתין יומין משוינן שליח ויהיב ליה ניהלה.	רבא:											◊	כט:
והא שליח שלא ניתן לגירושין הוא	רבנן לרבא:											◊	כט:
כיון דלבתר תלתין יומין מצי מגרש, כשליח שניתן לגירושין הוא.	אמר להו: [רבא]											◊	כט:
וליהוש שמא פייס												◊	כט:
מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד יב"ח, ומת בתוך יב"ח - הרי זה גט	מי לא תנן:											◊	כט:
וניחוש שמא פייס	והוינן בה:											◊	כט:
באומר נאמנת עלי לומר שלא באתי	ואמר רבה בר רב הונא הכי אמר אבא מרי משמיה דרב:											◊	כט:
איכסיף.												◊	כט:
לסוף איגלאי מילתא דארוסה הואי												◊	כט:
אם אמרו בנשואה, יאמרו בארוסה?	רבא:											◊	כט:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
--	--

גיטין-כל הגט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כי משוו ב"ד שליח, בפניו או שלא בפניו?	רבא: הא ודאי קא מיבעיא לן:										^	◇	
בין בפניו בין שלא בפניו.	הדר פשטה: [רבא]										!	◇	
בין בפניו בין שלא בפניו.	שלחו מתם:										■		
ההוא דאמר: אי לא אחינא עד תלתין יומין ליהוי גיטא, אתא ופסקיה מברא, אמר להו: חזו דאתאי, חזו דאתאי											○	◇	
לא שמיה מתיא.	שמואל:										■	◇	
ההוא דאמר להו אי לא פייסנא לה עד תלתין יומין ליהוי גיטא, אזל פייסה ולא איפייסא											○	◇	
מי יהיב לה תרקבא דדינרי ולא איפייסא?	רב יוסף:										■	◇	
מידי תרקבא דדינרי בעי למיתב לה? הא פייסה ולא איפייסא.	איכא דאמרי, אמר רב יוסף:										■	◇	
הא כמאן דאמר: יש אונס בגיטין, הא כמאן דאמר: אין אונס בגיטין.											■	◇	
המלוה מעות את הכהן ואת הלוי ואת העני להיות מפריש עליהן מחלקן - מפריש עליהן בחזקת שהן קיימין, ואינו חושש שמא מת הכהן או הלוי, או העשיר העני.												■	
מתו - צריך ליטול רשות מן הורשים.												■	
אם הלוון בפני ב"ד - אינו צריך ליטול רשות מן הורשין.												■	
ואף על גב דלא אתו לידיה?											⚡		
במכרי כהונה ולויה	רב:										◆	!	◇
במזכה להם ע"י אחרים	שמואל:										◆	!	◇
הא מני? ר' יוסי היא	עולא:										◆	!	◇
עשו את שאינו זוכה כזוכה.	דאמר: [רבי יוסי]										■	!	◇
כולהו כרב לא אמרי, במכרי לא קתני כשמואל לא קאמרי, במזכה לא קתני כעולא נמי לא אמרי, כיחודיה לא מוקמינן.												■	
המלוה מעות את הכהן ואת הלוי ואת העני להיות מפריש עליהן מחלקן - מפריש עליהן בחזקת שהן קיימין, ופוסק עמהן כשער הזול ואין בו משום רבית	ת"ר:											■	◇
ואין שביעית משמטתו												■	◇
ואם בא לחזור - אינו חוזר												■	◇
נתייאשו הבעלים - אין מפריש עליהם, לפי שאין מפרישין על האבוד.												■	◇
פוסק עמהם כשער הזול.	אמר מר:											■	◇
פשיטא												⚡	
הא קא משמע לן, אף על פי שלא פסק, כמי שפסק דמי.												!	◇
ואין בו משום רבית.												■	◇
מאי טעמא?												^	
כיון דכי לית ליה לא יהיב ליה, כי אית ליה נמי אין בו משום רבית.												!	◇
ואין שביעית משמטתו.												■	◇
דלא קרינא ביה (דברים ט"ו) לא יגוש.												■	◇
ואם בא לחזור - אינו חוזר.												■	◇
לא שנו אלא בעל הבית בכהן, אבל כהן בעל הבית, אם בא לחזור - חוזר	רב פפא:											■	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
--	--

גיטין-כל הגט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
נתן לו מעות ולא משך הימנו פירות - יכול לחזור בו.	דתנן:												
נתייאשו הבעלים - אין מפריש עליהן, לפי שאין מפרישין על האבוד.													
פשיטא													
לא צריכא דאקון, מהו דתימא אקנתא מילתא היא, קמ"ל.													
המלוה מעות את הכהן ואת הלוי בב"ד, ומתו - מפריש עליהן בחזקת אותו והעני בבית דין, ומת - מפריש עליו בחזקת עניי ישראל	תניא, ר' אליעזר בן יעקב:												
בחזקת עניי עולם.	רבי אחי:												
מאי בינייהו?													
איכא בינייהו: עניי כותיים.													
העשיר העני - אין מפריש עליו, וזכה הלה במה שבידו.													
ורבנן, מאי שנא למיתה דעבוד תקנתא, ומאי שנא לעשירות דלא עבוד תקנתא?													
מיתה שכיחא, עשירות לא שכיחא.													
היינו דאמרי אנייש: חברך מית - אשר, איתעשר - לא תאשר.	רב פפא:												
מת - צריך ליטול רשות וכו'.													
יורשין שירשו.	תניא, רבי:												
ומי איכא יורשין דלא ירתי?													
שירשו קרקע ולא שירשו כספים.	אלא אמר ר' יוחנן:												
הניח מלא מחט גובה מלא מחט, מלא קרדום - גובה מלא קרדום	רבי יונתן:												
אפילו הניח מלא מחט גובה מלא קרדום וכמעשה דקטינא דאביי.	רבי יוחנן:												
ישראל שאמר ללוי מעשר יש לך בידי - אין חוששין לתרומת מעשר שבו, כור מעשר יש לך בידי - חוששין לתרומת מעשר שבו.	ת"ר:												
מאי קאמר?													
ה"ק: ישראל שאמר ללוי מעשר יש לך בידי והילך דמיו - אין חוששין שמא עשאו תרומת מעשר על מקום אחר, כור מעשר יש לך בידי והילך דמיו - חוששין שמא עשאו תרומת מעשר על מקום אחר.	אביי:												
אטו ברשיעי עסקינן, דשקלי דמי ומשוו ליה תרומת מעשר?													
הכי קאמר: ישראל שאמר לבן לוי מעשר לאביך בידי הילך דמיו - אין חוששין שמא עשאו אביו תרומת מעשר על מקום אחר, כור מעשר לאביך בידי והילך דמיו - חוששין שמא עשאו אביו תרומת מעשר על מקום אחר.	אלא אמר רב משרשיא בריה דרב אידי:												
וכי נחשדו חברים לתרום שלא מן המוקף?													
ה"ק, בן ישראל שאמר ללוי: כך אמר לי אבא מעשר לך בידי או מעשר לאביך בידי - חוששין לתרומת מעשר שבו, כיון דלא קיץ, לא הוה מתקן ליה בעל הבית. כור מעשר לך בידי או כור מעשר לאביך בידי - אין חוששין לתרומת מעשר שבו, כיון דקיץ, תקוני תקניה בעל הבית.	אלא אמר רב אשי:												
וכי יש לו רשות לבעה"ב לתרום תרומת מעשר?													
אין, אבא אלעזר בן גמלא היא													
(במדבר י"ח) ונחשב לכם תרומתכם, בשתי תרומות הכתוב מדבר, אחת תרומה גדולה ואחת תרומת מעשר, כשם שתרומה גדולה ניטלת באומד ובמחשבה, כך תרומת מעשר ניטלת באומד ובמחשבה וכשם שיש לו רשות לבעל הבית לתרום תרומה גדולה, כך יש לו רשות לבעל הבית לתרום תרומת מעשר.	דתניא, אבא אלעזר בן גמלא:												
המניח פירות להיות מפריש עליהן תרומה ומעשרות, מעות להיות מפריש עליהן מעשר שני - מפריש עליהן - בחזקת שהן קיימין, אם אבדו - הרי זה חושש מעת לעת, דברי ר' אלעזר	[רבי אלעזר]												

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא- <u>key</u> :	

Talmud Navigator

גיטין-כל הגט	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
רבא ורב נחמן בר יצחק הוו יתבי, הוה חליף ואזיל רב נחמן בר יעקב דיתיב בגוהרקא דדהבא ופריס עליה סרבלא דכרתי, רבא אזל לגביה, רב נחמן בר יצחק לא אזל לגביה, אמר: דלמא מאינשי דבי ריש גלותא נינהו, רבא צריך להו, אנא לא צריכנא להו.												◊
כדחזא דרב נחמן בר יעקב הוה אזיל לגביה, גלי לדרעיה, אמר: שדיא נשיב.	[רב נחמן בר יעקב]											◊
אשה מפלת בו	רבא: הכי אמר רב:											◊
אפי' מרגלית שבים מרקבת בו	שמואל:											◊
אפי' שכבת זרע שבמעו אשה מסרחת בו.	רבי יוחנן:											◊
ושלשתן מקרא אחד דרשו: (הושע י"ג) כי הוא בין אחים יפריא יבוא אחים קדים רוח ה' ממדבר עולה ויבוש מקורו וגו', יבוש מקורו - זו מקורה של אשה, ויחרב מעיינו - זה שכבת זרע שבמעו אשה הוא ישסה אוצר כל כלי חמדה - זו מרגלית שבים.	רב נחמן בר יצחק:											◊
עדי סוראה הוא, דדייקי קרא:	רבא:											◊
מאי כי הוא בין אחים יפריא?												◊
אפילו שופתא בקופינא דמרא רפיא.	רבא:											◊
אפילו סיכתא בדפנא רפיא.	רב יוסף:											◊
אפילו קניא בכופתא רפיא.	רב אחא בר יעקב:											◊
הדרן עלך כל הגט.												◊

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-השולח		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ
השולח גט לאשתו, והגיע בשליח או ששלח אחריו שליח, ואמר לו גט שנתתי לך בטל הוא - הרי זה בטל														■
קידם אצל אשתו או ששלח אצלה שליח, ואמר לה גט ששלחתי לך בטל הוא - הרי זה בטל														■
אם משהגיע גט לידה, שוב אינו יכול לבטלו.														■
בראשונה היה עושה ב"ד ממקום אחר ומבטלו														■
התקין רבן גמליאל הזקן שלא יהו עושין כן, מפני תיקון העולם.	[רבן גמליאל הזקן]													◇
הגיעו לא קתני אלא הגיע, ואפי' ממילא, ולא אמרינן לצעורה הוא דקא מיכוין														◇
או ששלח אחריו שליח ל"ל?													?	
מהו דתימא, לא אלימא שליחותיה דבתרא משליחותיה דקמא דלבטליה, קמ"ל.													!	◇
קדם הוא אצל אשתו למה לי?													?	
מהו דתימא, כי לא אמרינן לצעורה קא מיכוין ה"מ לשליח, אבל לדידה ודאי לצעורה קא מיכוין, קמ"ל.													!	
או ששלח אצלה שליח למה לי?													?	
מהו דתימא, איהו דלא טרח אדעתא לצעורה, אבל שליח דלא איכפת ליה, כי טרח ודאי לצעורה קא מיכוין, קמ"ל.													!	◇
אם משהגיע גט לידה - אינו יכול לבטלו														■
פשיטא														?
לא צריכא, דמהדר עליה מעיקרא לבטולי, מהו דתימא, איגלאי מלתא למפרע דבטולי בטליה, קמ"ל.													!	◇
בטל הוא, אי איפשי בו - דבריו קיימין פסול הוא, אינו גט - לא אמר כלום.	ת"ר:													◇
למימרא, דבטל לישנא דלבטיל משמע														?
מקבל מתנה שאמר לאחר שבאתה מתנה לידו מתנה זו מבוטלת תיבטל אי איפשי בה - לא אמר כלום, בטלה היא אינה מתנה - דבריו קיימין	והאמר רבה בר אביו אמר רב ששת, ואמרי לה אמר רבה בר אביו:													◇
אלמא בטל מעיקרא משמע														?
בטל שתי לשונות משמע, משמע דבטל ומשמע דליבטיל, גבי גט לישנא דמהני ביה קאמר, גבי מתנה לישנא דמהני בה קאמר.	אביי:													◇
נקטינן: שליח מתנה הרי הוא כשליח הגט	אביי:													◇
נפקא מינה?														?
להולך לאו כזכי דמי.														◇
רבינא אשכחיה לרב נחמן בר יצחק דתלי וקאי בעיברא דדשא														○
בטל, מהו?	וקא מיבעיא ליה:													^
תיקו.														■
גט זה לא יועיל, לא יתיר, לא יעזוב, לא ישלח, ולא יגרש, יהא חרס, יהא חרס - דבריו קיימין אינו מועיל, אינו מתיר, אינו מעזוב, אינו משלח, אינו מגרש, חרס הוא, חרס הוא - לא אמר כלום.	רב ששת, ואמרי לה במתניתא תנא:													◇
הרי הוא חרס, מהו?														^
מאי שנא מהרי הוא הקדש, הרי הוא הפקר.	רבינא לרב אחא בריה דרבא, ואמרי לה רב אחא בריה דרבא לרב אשי:													◇
חזור ומגרש בו, או אינו חוזר ומגרש בו?														^
חוזר ומגרש בו	רב נחמן:													◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קשיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

גיטין-השולח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אינו חוזר ומגרש בו.	רב ששת:									◆	!	◇
והלכתא כוותיה דרב נחמן.										■		
איני? והא קי"ל הלכתא כוותיה דר' יוחנן										ז		
חזרת	דאמר: [רבי יוחנן]									■	ז	◇
הכי השתא, התם דיבור ודיבור הוא, אתי דיבור ומבטל דיבור, והכא נהי דבטליה לשליחותא דשליח, גיטא גופיה מי קא בטיל.											!	◇
בראשונה היה עושה.												■
בפני כמה הוא מבטלו?	איתמר:											■
בפני ב'	רב נחמן:											◆
בפני ג'.	רב ששת:											◆
בפני ג', ב"ד קתני	רב נחמן:											■
בפני ב', לבי תרי נמי ב"ד קרי להו.	רב ששת:											■
מנא אמינא לה?	רב נחמן:											■
מוסרני לפניכם פלוני ופלוני הדיינין שבמקום פלוני.	דתנן:											■
ורב ששת?												ז
אטו תנא כי רוכלא ליחשיב וליזיל?	[רב ששת]											!
מנא אמינא לה?	רב נחמן:											■
הדיינים חותמין למטה או העדים	דתנן:											■
מאי לאו דיינים דומיא דעדים, מה עדים שנים, אף דיינים נמי שנים.												■
ורב ששת?												ז
מידי איריא? הא כדאיתא, והא כדאיתא.	[רב ששת]											!
ל"ל למיתנא דיינים, ל"ל למיתנא עדים?												ז
הא קמ"ל דלא שנא כתוב בלשון דיינים וחתמי עדים, ולא שנא כתוב בלשון עדים וחתמי דיינים.												!
מפני תיקון העולם.												■
מאי מפני תיקון העולם?												^
מפני תקנת ממזרים	רבי יוחנן:											◆
מפני תקנת עגונות.	ריש לקיש:											◆
ר' יוחנן אמר מפני תקנת ממזרים, סבר לה כרב נחמן												■
בפני שנים, ובי תרי לית להו קלא, והיא לא שמעה ולא ידעה ואולה ומינסבא, ואיכא ממזרים	דאמר: [רב נחמן]											■
וריש לקיש אמר מפני תקנת עגונות, סבר לה כרב ששת												■
בפני ג', ובי תלתא אית להו קלא, ושמעה וידעה ולא מינסבא, ותקנת עגונות הוא דאיכא.	דאמר [רב ששת]											■
בטלו - מבוטל, דברי רבי	ת"ר: [רבי]											◆
אינו יכול לא לבטלו ולא להוסיף על תנאו, שא"כ, מה כח ב"ד יפה.	רשב"ג:											◆
ומי איכא מידי דמדאורייתא בטל גיטא, ומשום מה כח ב"ד יפה שרינן אשת איש לעלמא?												ז
אין, כל דמקדש אדעתא דרבנן מקדש, ואפקעינהו רבנן לקידושין מיניה.												!

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-השולח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תינח דקדיש בכספא, קדיש בביאה מאי איכא למימר?	רבינא לרב אשי:								ז			לג.
שוויה רבנן לבעילתו בעילת זנות.									!			לג.
אמר לעשרה, כתבו גט לאשתי - יכול לבטל זה שלא בפני זה, דברי רבי	ת"ר: [רבי]										◆	לג.
אינו יכול לבטל אלא זה בפני זה.	רשב"ג:										◆	לג.
במאי קמפלגי?											^	לג.
בעדות שבטלה מקצתה בטלה כולה קמפלגי											!	לג.
עדות שבטלה מקצתה לא בטלה כולה	רבי סבר:										!	לג.
ואי אזלי הנך כתבי ויהי ליכתבו וליכתבו											!	לג:
עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה	רשב"ג סבר:										!	לג.
והנך לא ידעי ואזלי וכתבי ויהי, ושרו אשת איש עלמא.											!	לג.
ואב"א: דכולי עלמא - עדות שבטלה מקצתה לא בטלה כולה, והכא היינו טעמא דרשב"ג											!	לג.
מלתא דמתעבדא באפי עשרה צריכא בי עשרה למישלפה.	קסבר: [רשב"ג]										!	לג.
כולכם, מהו? טעמא דרשב"ג, משום דקסבר: עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה, והני כיון דאמר להו כולכם לא מצו כתבי ויהי, או דלמא טעמא דרשב"ג, משום דקסבר: כל מלתא דמתעבדא באפי בי עשרה צריכא בי עשרה למישלפה, והילכך אפילו כולכם נמי?	איבעיא להו:										^	לג.
אמר לשנים תנו גט לאשתי - יכול לבטל זה שלא בפני זה, דברי רבי	ת"ש: [רבי]										◆	לג.
אינו יכול לבטל אלא זה בפני זה	רשב"ג:										◆	לג.
והא שנים דכי כולכם דמו, ופליגי.											ז	לג.
אי בעדי כתיבה הכי נמי, הכא במאי עסקינן - בעדי הולכה.	רב אשי:										!	לג.
הכי נמי מיסתברא											■	לג.
אמר לזה בפני עצמו ולזה בפני עצמו - יכול לבטל זה שלא בפני זה	דקתני סיפא:										■	לג.
אי אמרת בשלמא בעדי הולכה - שפיר, אלא אי אמרת בעדי כתיבה, מי מצטרפי?											■	לג.
אין עדותן מצטרפת עד שיראו שניהם כאחד	הא אמר מר:										■	לג.
דלמא כר' יהושע בן קרחה סבירא ליה.											ז	לג.
שמעית מיניה דר' אבא תרתי, חדא כרבי וחדא כרשב"ג, ולא ידענא הי כרבי והי כרשב"ג.	רב שמואל בר יהודה:										◆	לג.
ניהזי אנן	רב יוסף:										■	לג.
מעשה ועשה רבי כדברי חכמים	דכי אתא רב דימי אמר:										○	לג.
אם כן, מה כח בית דין יפה?	אמר לפניו רבי פרטא בנו של רבי אלעזר בן פרטא בן בנו של ר' פרטא הגדול:										ז	לג.
וחזר רבי ועשה כרבן שמעון בן גמליאל											○	לג.
ומדהא כרבן שמעון בן גמליאל, הך כרבי.	[רב יוסף]										◆	לג.
חדא כרבי וחדא כרשב"ג	ואף ר' יאשיה דמן אושא סבר:										■	לג.
חמשה סבי הוינן קמיה דר' יאשיה דמן אושא, אתא ההוא גברא קמיה ואשקליה גיטא על כורחיה, אמר לן: זילו אטמורו וכתבו לה	דאמר רבה בר בר חנה:										■	לג.
ואי ס"ד כרבי, כי מיטמרי מאי הוי? אלא שמע מינה כרשב"ג סבירא ליה											■	לג.
ואי סלקא דעתך אידך נמי כרבן שמעון בן גמליאל, למה להו אטמורי? ליבדרו איבדור?											■	לג.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא- <u>key</u> :	

גיטין-השולח	מאן דאמר	Talmud Navigator									
מימרא		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אלא שמע מינה: חדא כרבי, וחדא כרבן שמעון בן גמליאל.	[ר' יאשיה דמן אושא]										
הלכה כרבי בשתייהן.	רבא אמר רב נחמן:										
ולית ליה לרב נחמן מה כח בית דין יפה?											
יתומין שבאו לחלוק בנכסי אביהן, בית דין מעמידן להן אפוטרופוס ובוררים להן חלק יפה, הגדילו - יכולין למחות	והאמר רב נחמן אמר שמואל:										
הגדילו - אין יכולין למחות, דאם כן, מה כח בית דין יפה	ורב נחמן דידיה אמר:										
התם ממונא, הכא איסורא.											
גידול בר רעילאי שדר לה גיטא לדביהו, אזל שליחא אשכחה דהוה יתבה - ונוולה, אמר לה: הא גיטיך, אמרה ליה: זיל השתא מיהא ותא למחר. אזל לגביה וא"ל, פתח ואמר: ברוך הטוב והמטיב.											
ברוך הטוב והמטיב, ולא בטל גיטא	אביי:										
ברוך הטוב והמטיב, ובטל גיטא.	רבא:										
במאי קמיפלגי?											
בגלוי דעתא בגיטא קמיפלגי											
גלוי דעתא בגיטא לאו מלתא היא	דאביי סבר:										
גלוי דעתא בגיטא מילתא היא.	ורבא סבר:										
מנא אמינא לה?	רבא:										
דרב ששת אשקליה גיטא ליהווא גברא בעל כרחיה, ואמר להו לסהדי: הכי אמר לכו רב ששת לבטל גיטא, ואצרכיה רב ששת גיטא אחרינא.											
ואביי?											
אטו רב ששת מבטל גיטא דאינשי הוה? איהו בטלה, והאי דקאמר להו הכי, משום דפנוי.	[אביי]										
מנא אמינא לה?	אביי:										
דרב יהודה אשקליה גיטא לחתניה דר' ירמיה ביראה ובטליה, תנא אשקליה ובטליה, הדר תנא ואשקליה על כרחיה, ואמר להו לסהדי: אותיבו קרי באוניכו וכתובו ליה											
ואי סלקא דעתך גלוי דעתא בגיטא מילתא היא, הא חזו ליה דקא רהיט בתרייהו.											
ורבא?											
האי דקא רהיט בתרייהו, דאמר להו: אשור הבו לה הייא, כי היכא דמשלם צערא דהווא גברא.	[רבא]										
מנא אמינא לה?	אביי:										
דהווא דאמר להו: אי לא אתינא עד תלתין יומין ליהוי גיטא, אתא ופסקיה מברא, אמר להו: חזו דאתאי, חזו דאתאי											
לא שמיה מתיא.	ואמר שמואל:										
ורבא?											
אטו התם לבטולי גיטא בעי? התם לקיומי תנאיה קא בעי, והא לא איקיים תנאיה.	[רבא]										
ההוא דאמר להו: אי לא נסיבנא עד תלתין יומין ליהוי גיטא, כי מטו תלתין יומין, אמר להו: הא טרחנא											
למאי ניהוש לה?											
אי משום אונסא											
אין אונס בגיטין											
אי משום גלויי דעתא בגיטא											

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-<u>key</u>:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
--	--

גיטין-השולח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
פלוגתא דאביי ורבא הוא.												◊
ההוא דאמר להו: אי לא נסיבנא לריש ירחא דאדר ליהוי גיטא, כי מטא ריש ירחא דאדר, אמר להו: אנא לריש ירחא דניסן אמרי!												◊
למאי ניהוש לה?												◊
אי משום אונס												◊
אין אונס בגיטין												◊
אי משום גלווי דעתא												◊
פלוגתא דאביי ורבא.												◊
והלכתא כנחמן, והלכתא כנחמן, והלכתא כנחמני.												◊
בראשונה היה משנה שמו ושמה, שם עירו ושם עירה												◊
התקין ר"ג הזקן, שיהא כותב איש פלוני וכל שום שיש לו, אשה פלונית וכל שום שיש לה, מפני תיקון העולם.	[רבן גמליאל הזקן]											◊
בני אדם הבאים משם לכאן, שמו יוסף וקוראין לו יוחנן, ויוחנן - וקוראין לו יוסף, היאך מגרשין בשותיה?	רב יהודה אמר שמואל, שלחו ליה בני מדינת הים לרבן גמליאל:											◊
עמד ר"ג והתקין, שיהו כותבין איש פלוני וכל שום שיש לו, אשה פלונית וכל שום שיש לה, מפני תיקון העולם.	[רבן גמליאל]											◊
והוא דאתחזק בתרי שמי.	רב אשי:											◊
רבי מרי ורבי אלעזר קיימי כוותך.	רבי אבא לרב אשי:											◊
היו לו שתי נשים - אחת ביהודה ואחת בגליל, ולו שני שמות - אחד ביהודה ואחד בגליל, וגרש את אשתו שביהודה בשמו שביהודה, ואת אשתו שבגליל בשמו שבגליל - אינה מגורשת, עד שיגרש את אשתו שביהודה בשמו שביהודה ושם דגליל עמו, ואת אשתו שבגליל בשמו שבגליל ושם דיהודה עמו, יצא למקום אחר וגרש באחד מהן - מגורשת	תניא כוותיה דרב אשי:											◊
והאמרת: שם דגליל עמו												◊
אלא שמע מינה: הא דאתחזק, הא דלא אתחזק, שמע מינה.												◊
ההיא דהו קרו לה מרים, ופורתא שרה												◊
מרים וכל שום שיש לה, ולא שרה וכל שום שיש לה.	נהרדעי:											◊
אין אלמנה נפרעת מנכסי יתומים אלא בשבועה.												◊
נמנעו מלהשביעה												◊
התקין ר"ג הזקן, שתהא נודרת ליתומים כל מה שירצו וגובה כתובתה.	[רבן גמליאל הזקן]											◊
העדים חותמין על הגט, מפני תיקון העולם.												◊
והלל התקין פרוזבול, מפני תיקון העולם.	[הלל]											◊
מאי איריא אלמנה? אפילו כולי עלמא נמ												◊
הבא ליפרע מנכסי יתומין. לא יפרע אלא בשבועה	דהא קיימא לן:											◊
אלמנה אצטריכא ליה, סד"א משום חינא אקילו רבנן גבה, קא משמע לן.												◊